

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 429. Usque Ad Annum 483

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117816

§. 8. S. Germani Antissiodorensis obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66052](#)

obedientiam compelleret. S. Germanus, Sæculum V.
nihil cunctatus in eam se Regionem con- A.C. 446.
ferre, non prius tamen illo pervenit, quam
Rex Barbarus cum plurimis equitum tur-
mis irrupisset; processit igitur, donec in
conspectu staret; tum per Interpretem
suppliciter petiit, ut cœpta Expeditione
absisteret, negantem objurgat, & tandem
manu prehenso equi frœno cum toto
Exercitu cohibet. Barbarus, admirans
viri audaciam, passus est de Pacis condi-
tionibus mentionem fieri, & ad priorem
redit Stationem, pollicitus, se suorum
vim ab hac Provincia amoturum, si mo-
do ea facti veniam vel ab Imperatore, vel
ab Aetio impetraret.

§. VIII.

S. Germani Antissiodorensis obitus.

Ut igitur S. Germanus Cæsaris iram mi-
tigaret, suscepito in Italiam itinere,
Ravennam ad Regiam profectus est. Cum
ad amicum suum Senatorem, Presbyterum,
e via divertisset, puellam, ab annis
viginti loquendi facultate privatam, sa-
navit; Senatori dixit, alterum alterius
vultum in hac terra non amplius visurum.
Augustoduni Virginem, manum contra-
stain, & ungues, carni immersos, haben-
tem, infirmitate liberavit. Mediolanum
pervenit quadam die, qua multi Episcopi
erant congregati, alicujus Sancti Festum c. 10.

Hist. Eccles. Tom. VI.

Cc cele-

Sæculum V. celebraturi; intrat Ecclesiam sub Missan
A. C. 446. non expectatus, & nemini notus.
 Energumenus e medio populi exclamavit: *Germane! cur nos in Italianam usq[ue] persequeris? sufficiat tibi, nos Galli ejecisse, nosque simul, & Oceani procella tuis precibus superasse.* Ad hæc verba populus vehementer mirari, & querunt, quis iste Germanus esset; tandem, vñ licet Cilicio tectum, vultus Majestas prodidit; atque ubi, quis esset, fassus est. Episcopi reverenter Hospitem salutarum rogantes, ut Energumenum liberaret, obediit ipse, & postquam solum secundum in Sacristiam assumpsisset, sanum deinde eduxit.

In reliquo itinere plura alia edidit
c. 11. miracula; itaque præcurrente fama, Ravennæ, quam urbem tunc Valentinianus insidebat, omnium sermonibus unus ipse ferebatur, omnes videndi viri desiderium tenebat. Ut pompam & ostentationem declinaret, noctu civitatem ingressus est; populi tamen vigilantiam non fecerunt.
c. 13. 14. Maximæ signis lætitiæ ab Episcopo Sancto Petro Chrysologo, ab Imperatore Valentino Juvene, & Matre ejus Placidia exceptus est. Hæc vas ingens argenteum delicatissimis ferculis plenum, nullis immixtis carnibus, adventanti Hospiti misit, ut benevolentiam testaretur. S. Germanus vicissim misit, qui in patina lignea panem

panem hordeaceum Imperatrici offer- Sæculum V.
 rent. Patinam postea Imperatrix auro A. C. 446.
 circumdari curavit, servato sibi pane,
 per quem multi prodigiose sanitatem re-
 cuperarunt; aliqua etiam vir Sanctus in c. 15. 16. 17.
 ipsa Civitate Ravennatensi patravit mi-
 racula, eumque sex Episcopi honoris cau-
 sa nunquam nec comitabantur. Filius
 Volusiani Cancellarii, id est, illius, quem
 Patricius Sigisvultius suis epistolis præ-
 ficerat, pertinaci febri ad mortem de-
 cumbebat. Vir Sanctus, a propinquis,
 & Episcopis exoratus, illo ibat; appro-
 pinquanti occurrunt, dicentes, seram ni-
 mis afferri opem, & Juvenem jam esse
 extinctum. Rogarunt Episcopi, ut tamen
 accederet; tum locum ingressi, defun-
 ctum, & frigescentem invenerunt. Ergo
 postquam mortui animæ Requiem æter-
 nam essent precati, revertebantur. Tum
 vero conclamare populus, & vehemen-
 tissime instare, ut vir Sanctus vitam Ado-
 lessentis a Deo postularet; ægre quidem
 urgentibus cessit, tandem omnibus rece-
 dere jussis, penes Defuncti corpus pro-
 stratus cum lacrymis oravit; tum mor-
 tuus concuti cœpit, aperuit oculos, &
 digitos movit; S. Germanus jacentem
 erexit, resedit ipse, & sensim sanitati red-
 ditus est. Ceterum S. Germanus facili c. 18.
 negotio populis Armoricæ veniam obti-
 nuerat, quod ejus itineris causa fuerat,

Cc 2

nisi

Sæculum V. nisi nova Seditione pium consilium sub
A. C. 446. vertissent.

Quadam die post officium matutinum cum Episcopis pia colloquia de Religioni miscens, inter alia dixit : *Charissimi Fratres! commendabo vobis exitum meum. Vnde debar, bac nocte me Dominum nostrum conspicere, mihi ad quamdam Profectionem benedicentem; addidit, jam mihi migrandum esse in Patriam, ubi Requiem æternam conquerer.* Paucos post dies S. Germanus in morbum incidit; indoluit tota Civitas, ægrotantem invisit Imperatrix, a qua

S. Germani obitus.

summis precibus exoravit, ut corpus suum in Galliam reduci juberet; annuit illa: cet invita. Ita obiit Ravennæ, septimo

c. 21. Mensis Julii ultima. S. Petrus Chrysolo-

c. 22. gus Cucullam & Cilicum ejus, tanquam

Hist. Episc. Hæreditatis partem, sibi assumpsit, ali-
Antiss. c. 7. sex Episcopi reliquias vestimentorum ejus.

Reliquias inter se partiti sunt. Evnuchus Acholius, Imperatoris Cubiculariis Praefectus, cuius famulum Domesticum vir

Sanctus sanaverat, Defuncti corpus con-

diri curavit; Imperatrix vestibus pretio-

sis contexit, atque capulum cupressinum,

quo deferretur, suppeditavit; Imperator

vehicula, itineris sumptus dedit, Mini-

stros quoque, qui Funus comitarentur,

c. 24. constituit. Episcopis curæ fuit, ut Ra-

vennæ, & in via ea omnia, quæ Religio ex-

s. L.
git.
nifi
me
don
con
seq
æq
nul
sup
Sat
lus
ser
rev
ma
est
via
tun
Se
tis
Ge
ve
cl
re
cl
ip
of
do
bi
de
pr
S.
c
git.

git, defuncto exhiberentur; itaque magnificæ ductæ sunt Exequiæ, & tanto numero accensæ faces, ut in Meridie splendorem darent. Quocunque deferebatur corpus, occurrabant populi, ad omne obsequii genus promptissimi; hi viam exæquare, alii pontis ruinam reparare, non nulli manus, & humeros portando funeri supponere, aut saltem Psalmos canere. Saturnus Presbyter, viri Sancti Discipulus, eodem jubente, Antissiodori remanserat; Huic Episcopi obitus cœlitus est revelatus, quem populo aperuit. Ergo magna sequente multitudine profectus est, ut funeri usque ad fauces Alpium obviam iret. Viennæ Sancti Corpus illatum in S. Stephani Ecclesiam, novissime Adon. Chr.
Severi Presbyteri cura ad portam Civitatis ædificatam, in locum templi, in quo Gentiles centum Deos adoraverant. Severus, natione Indus, in Gallia miraculis clarebat; Huic S. Germanus, cum transiret, promiserat, se ad Dedicationem Ecclesiæ suæ venturum, & revera Funus ipsa Dedicationis Die, paulo ante quam officium inciperet, allatum est. Antissiodorum perventum quinquagesimo post obitum die; tandem Sancti Corpus per dies decem Venerationi populi expositum, & prima Octobr. humatum est in Oratorio S. Mauritii, ab ipso fundato, ubi hodie celeberrima S. Germani Abbatia effloret.

Sæculum V.
A.C. 446.

Att. 6.

Cc 3 S. Ger-

Sæculum V. S. Germanus Episcopatum Antissiodorensis annos 33. & dies 25. tenuit, et quo sequitur, eundem anno 448. obiit. Sedes deinde annis quatuor vacavit; et XXIII. s. jus rei causam fuisse, quod Barbari Gallia misere devastarent, conjectura est.

§. IX.

Priscillianistæ in Hispania.

Idac. fast. an. 21. Valent. In Hispania necdum Priscillianistarum Hæresis erat extirpata. Cum S. Turibius, Episcopus Astoricensis in Gallæcia, Epist. Tur. quosdam his erroribus infectos in sua Cœpofit. Leon. vitate deprehendisset, eosdem adhibito Socio, Episcopo Idacio pravitatis convictus; Acta ad Antoninum Episcopum Emeritanum miserunt. S. Turibius hac de re scripsit ad eundem Idacium, & Ceponium, qui inter Gallæciæ Episcopos præcipue fuisse videntur; in ista epistola loquitur in hunc modum: *multas peragravi Provincias, & ubique unam Fidem inventi, sed in Patriam redux, heu! errores, jam diu ab Ecclesia Catholica damnatos, & quos exterminatos credebam, quotidie repullulare deprehendi;* hoc nempe infelix fatum est nostrorum temporum, quibus Synodorum Celebratio cessavit. Nunc autem ad unum Altare accedunt, diversissima credentes. Si hos Hæreticos urgeat, errores inficiantur, & nequiter occultant. *Libros apocryphos habent, quos pluris astinent,*